

stemmelse kan tøre til, at der bliver færre Ejendomme, paa hvilke Skatten skal fordeles, og at Skatten saaledes vil falde noget tungere paa disse færre Ejendomme, end dersom alle Ejendomme var med. Men jeg vil gerne i denne Forbindelse spørge den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti om, hvorledes hans Meningsfæller i Folketinget varetog Forretningsverdenens Interesser, da dette Spørgsmaal var til Afgørelse dér. Saa vidt jeg ved, stemte det konservative Folkeparti i Folketinget ikke for det Forslag, som var stillet af Venstre om, at denne særlige Undtagelsesbestemmelse for de paagældende Ejendomme skulde udgaa.

Der føres jo ude i Landet en stærk Kampagne mod det foreliggende Lovforslag, og som Eksempel paa, hvorledes denne Kampagne føres, vil jeg gerne med den højtærede Formands Tilladelse citere nogle Bemærkninger i „Lolland-Falsters Stiftstidende“ for i Aftes. „Lolland-Falsters Stiftstidende“ beskæftiger sig med Spørgsmaalet om, hvorledes Skatterne paa fast Ejendom i Nykøbing Falster vil stille sig, efter at et Lovforslag som det foreliggende er vedtaget. Bladet kommer til det Resultat, at medens man nu i Nykøbing F. har Skat paa fast Ejendom til et Beløb af ca. 73 000 Kr., vil denne Skat, naar Lovforslaget er vedtaget, blive forhøjet til 144 000 Kr., og Bladet siger til Slut: „Dette vil altsaa blive Resultatet, at Ejendomsskatterne vil blive omtrent fordoblet som Følge af den af Venstre, Radikale og Socialdemokrater i skøn Forening foretagne Skatteomlægning.“ Se, til denne Artikel er der for det første at bemærke, at der staar jo ikke noget som helst i det foreliggende Lovforslag om, at Nykøbing Falster eller nogen som helst anden Købstad her i Landet skal forhøje Skatten paa fast Ejendom; dette kan kun ske ved en frivillig Beslutning af den Myndighed, som dertil er valgt, nemlig den paagældende Kommunalbestyrelse. Hvis den vedtager, at Skatten skal forhøjes, kan Skatten — det har Bladet Ret i — ifølge Lovforslaget gaa op til 144 000 Kr., men saa kan den heller ikke gaa højere. Hvis derimod dette Lovforslag ikke vedtages, vil Skatten paa fast Ejendom i Nykøbing Falster i Kraft af den bestaaende Lovgivning kunne forhøjes til 250 000 Kr. Jeg er nu ikke vis paa, at de Tale, som Bladet gengiver som Vurderingssummerne for Ejendomme og Bygningssummerne for Bygninger i Nykøbing F., er rigtige — de stemmer ikke med de Tale, som findes i de Oplysninger, der ledsager det oprindelige Lovforslag —, men selv om jeg gaar ud fra, at de er rigtige, vil

man altsaa ikke i Nykøbing kunne forhøje Skatten paa fast Ejendom til mere end 144 000 Kr., medens man ifølge den bestaaende Lovgivning vil være i Stand til at forhøje den til 250 000 Kr. Thi Forholdet er det — det er ikke oplyst i den paagældende Artikel —, at de personlige Skatter i Nykøbing Falster udgør godt 1 400 000 Kr., og lægger man hertil Ejendomsskatterne ca. 73 000 Kr., kommer man til et samlet Beløb af 1 500 000 Kr.; heraf maa der ifølge den gamle Lov udskrives en Sjettedel, og det bliver 250 000 Kr. Vi ser saaledes, at det Lovforslag, som vi her er i Færd med at vedtage, i Virkeligheden beskytter Grundejerne overfor et Byraad, der vil gaa til en stærk Beskatning af fast Ejendom, idet Lovforslaget bestemmer, at en saadan Forhøjelse kun kan ske gradvis.

I denne Forbindelse maa jeg maaske sige, at jeg synes, Bestemmelsen i Lovforslagets § 5 er noget uklar. Der staar: „Ved Promillernes Fastsættelse vil det være at iagttage, at den kommunale Grundskyld og Ejendomsskyld ikke kommer til at udgøre mere end $\frac{1}{6}$ af alle de Udgifter, som efter Gennemsnittet af det sidste Tiaar i det hele har været Genstand for Ligning paa fast Ejendom og paa Personer med Tillæg af den kommunale Ejendomsskyld, der i Skatteaaret 1925—26 blev opkrævet i Kommunen i Henhold til Lov Nr. 85 af 15. Maj 1903 § 21.“ Jeg tror, at det burde præciseres noget stærkere, at det, der er Tale om her, er kun de kommunale Udgifter. Der staar: „alle de Udgifter, som efter Gennemsnittet af det sidste Tiaar i det hele har været Genstand for Ligning“, men vi ved alle, at ogsaa de kirkelige Skatter, Kirkeskat og Offerskat, lignes af Kommunen og opkræves af Kommunen, og det har ganske sikkert ikke været Meningen, at ogsaa disse personlige Skatter, der er Genstand for Ligning, skulde medregnes i det Beløb, her er Tale om. Dernæst er der Tale om det sidste Tiaar, men vi havde netop i Krigstiden en særlig Skat til Kommunen, nemlig Dyrtidsskatten, der androg meget betydelige Beløb, og jeg gaar ud fra, at det heller ikke har været Meningen, at denne ganske ekstraordinære Skat skulde medregnes i det Beløb, her er Tale om. Endelig vil jeg gøre opmærksom paa, at de 10 Aar, der skal være Grundlaget for det, der maa lignes senere, var jo Højkonjunkturaar, saa at der maaske kunde være Rimelighed i, at man blev enig om et andet Grundlag, der var mere normalt. Se, i Aarene 1905—10 var det i Virkeligheden saaledes, at de fleste af de danske Købstæder næsten helt havde